

LEVNET & MENINGER

Sommerens mysterier

BO GREEN JENSEN

Somme tider bliver haven så frodig, at vinduerne gror til. Det er rosenkrat og rododendron, brombær og tjørn, hyld og vin og vedbend, der arrangerer sig og prøver at nå først op til lyset. I solskin er det magisk at se ud på en grøn mur. I gråt vejr bliver der mørke ved middag.

Selv min hustru kan se, at der må klippes og skæres. Jeg finder stigen og flere slags sakse. Jeg har en batteridreven klipper, men bruger den sjældent. Maskinen kan ikke skåne og skelne, og den har det med at hænge fast. Der er mange af den slags rutiner i huset. Det er et fuldt fungerende fitness-center.

Det er vistnok i sådanne situationer, at flertallet sætter ørepropperne i, scroller ned over listen med podcasts eller streamer en lydbog. SoMe er fuld af beretninger: Sådan fik jeg endelig læst *Krig og fred* – den var mageløs, mærkelig, kedelig, lang. Imens løb jeg maraton og malede stue.

Jeg læser rigtigt meget. Jeg har også fornemmelsen af at multitask, når jeg sidder i kystbanen på vej til biografen. Men jeg har aldrig fået et forhold til lydbøger. For det første kan jeg næsten ikke holde ud at have en fremmed stemme i hovedet på den måde. Det er som i en *Twilight Zone*-episode. For det andet tager teksten farve efter stemmen, der læser.

Skuespillere er værst, de vil gøre nytte for hyren og opfører teksten. Professionelle indtalere læser poesi som børsnoteringer. Bedst er det at høre forfatterne selv – men så fokuserer man på, hvordan Plath og Eliot egentlig lød. Jeg kan sagtens læse e-tekst. Men jeg nyder at holde den fysiske bog.

Podcasts er for mig et mysterium. Og jeg hører ikke efter musikken, hvis jeg skal arbejde samtidig. Jeg kan godt lide lyden af virkeligheden. Jeg vil høre pindsvinet, som – seri-

øst – kom puslende forrige aften, da jeg sad i haven med ældste datter og hendes mand. Jeg vil for den sags skyld høre trafikken i byen. På den måde bliver jeg ikke kørt ned.

STØRST ER DOG MYSTERIET OM, hvor Pjuske var i fem uger. Pjuske er en (kastret) hankat på halvandet år, som bor i huset sammen med Snehvite, også en emaskuleret han, som er fem år og ved at blive sat. Men Pjuske er et livstykke, nysgerrig og kærlig. Den mjavner udtrykfuldt og kommer frivilligt for at blive nusset af Ava og hendes veninder. Snehvite er helt anderledes. Den kaster et køligt blik på det hele og går sin vej, hvis der er gæster.

En morgen tog jeg toget og sagde farvel til Ava og Nour, som så *Frie tøjler* i tv-stuen. Da jeg kom hjem, var der ingen spørgende mjavner. Den gamle kat var der og virkede tilfreds. De finder sig i hinanden, men hænger ikke ud. Som Frederikke senere sagde: »Er det dig, der har spist Pjuske, Snehvite?»

Dyret var og blev forsvundet. Alt blev tjekket, for Pjuske har det med at campere i prinsesseteltet på løloftet over den gamle stald, hvor bøgerne står. Den var hverken i den ene eller den anden kælder, heller ikke i havens fjerneste hjørner, hvor der er bunker med blade og huler. Jeg håber, at Ava som voksen vil huske en hemmelig have. Om sommeren er den et magisk sted.

Der gik en uge, og jeg var nervøs. Der gik to, og så var alle nervøse. Jeg meldte Pjuske savnet i Katteregistret, og der blev sendt efterlysninger ud. En aften kom en familie og sagde, at på stranden gik en kat, som svarede til beskrivelsen. Jeg sprang derned og fandt også katten, som jeg kommunikerede med. Det kunne have været – men var ikke – Pjuske.

Efter en måned var håbet så godt som opgivet. Og ja, der er andre problemer i verden, og De keder Dem sikkert, kære læser, hvis De slet ikke er til dyr og den slags. Tiden gik videre sammen med livet. Vi talte om at få en ny killing. Jeg er stadig skeptisk med hensyn til hunde. Hunde kræver pleje. Frie katte styrer selv. De har et gå-til-og-fra-forhold til fællesskabet.

Ugen efter var Ava på tur med sin mor. Jeg skulle skrive. Det gjorde jeg i dagevis. En morgen sov jeg flimresøvn. Jeg vågnede ved den insisterende mjavner, som katten henvender sig med. Dyret kom ind, som om intet var sket. Det var stort. Alle havde optur. Trods alt sker der stadig mirakler.

Vores venner har også en kat. Det er en hun, som hedder

GENKOMSTER
▪ Tornerosekrattet vender tilbage, katten forsvinder og dukker op, dens tracker ligeså. Ingen ved, hvor katten var.

Lucy, og Nours far har udstyret den med en tracker. Det vidste jeg ikke, man kunne, men Ava og jeg gik til Prøvestenen og fandt faktisk GPS-dimsen i en dyrehandel. Pjuske var ikke begejstret, men så ud til at leve med klodsen om halsen.

Næste morgen så jeg nysgerrigt på min Tractive-app. Og var straks konsterneret, fordi signalet kom fra et sted i skoven bag Snekersten Skole. I det samme kom Pjuske dafende ind – i god behold, men uden sin tracker.

Da Ava var tilbage, tog vi sammen på ekspedition. Det var en julidag med dejlig regn, og vi var solidarisk gennemblødt, da Ava fandt pletten i skoven. Vi pirkede i løvet i lang tid. Så markerede vi stedet og begyndte at gå hjemad. Noget hvidt lyste op i det grønne og grå. Igen var der optur. Vi tog triumferende selfies.

VI HAR GJORT VORES PLIGT DENNE SOMMER. Vi var på Bakken og i Tivoli. Ava og hendes mor var på langtur til Bil-

lund og Rødby. Vi cyklede til Esromgaard (der er langt). Alt sammen for at bruge ferielandet. Meget var godt, men intet overgår fryden ved Pjuskes hjemkomst og jagten på den mistede tracker.

Nu er der så skolestart, og Ava skal begynde på Krebs i Indre By. Hun glæder sig, for der gik hendes mor og hendes mostre. Jeg er mæt og tilfreds. Er det godt eller skidt? Skulle jeg følge bevægelsen og give slip? Det er fristende, når der atter bliver rykket, fordi klummen ankommer sent.

Frederikke siger, at krattet blev flot. I denne uge gik denne skriveøvelse ud på tre ting: Undlad at nævne corona; lad være med at klage over vejret; lad være med at længes efter, hvordan tingene var. Hvor Pjuske har været, forbliver et mysterium. Sommeren holdt pause, men kom klokkerent igen. Skal der være mundbind, så lad der være mundbind. Når blot katten lever, og jeg kan se film med alle tre døtre i tiden, som er.

ILLUSTRATION: GITTE SKOV

UDVALGT AF

W

MUSIK

The Loop of the Nibelung
Simon Steen-Andersen

Festspilhuset i Bayreuth står tomt i denne pandemiske sommer, hvor alle forestillinger afvikles digitalt. Til gengæld har komponisten Simon Steen-Andersen fået lov til at spille på selve huset. En kugle sendes af sted, og en kædereaktion af lyde sættes i gang, som inddrager genstande, arkitektur, musikere og instrumenter i et Georg Gearløs-agtigt forløb. Alt kan spilles på, og hengangne sangere og forestillinger manes frem: »At synge Wagner er lidt som vægtløftning,« henånder Kirsten Flagstads knitrende stemme. Værket *The Loop of the Nibelung* er på en gang komposition, performance, videokunst, rundtur i huset og historien – og en genopdagelse af al den lyd, som konstant omgiver os. Verden er musik! Det hele er fanget på video, som kan ses indtil den 31. august – også med børn og børnebørn. laur.bit.ly/theloopofthenibelung

STREAMING

Indian Matchmaking
Netflix

For dem, der går og venter på den næste sæson af den israelske tv-serie *Shtisel*, hvor man følger en ung, ultraortodoks mand fra Jerusalem og hans mange mislykkede forsøg på at finde en passende partner, der også kan få hans hjerte til at banke, er der godt nyt: Optagelserne af tredje sæson er i fuld gang på trods af pandemien. I mellemtiden anbefales Netflix-dokumentaren *Indian Matchmaking* om Sima Taparia, en professionel Kirsten Giftekniv fra Mumbai, som rejser Jordan rundt for at matche attraktive indiske singlemænd- og kvinder. De otte episoder (mon ikke serien bliver fornyet) er næsten lige så dramatiske som Shakespeare. Der er emsige mødre, kiksede dates, asiatiske dekadence og smukke unge mennesker, som blot længes efter at finde én at dele livet med. *Kats*

Netflix

Better Things

Instr: Pamela Adlon

Tv-komedien *Better Things* er instrueret og produceret af Pamela Adlon, der også selv spiller hovedrollen som LA-skuespilleren Sam Fox, enlig mor til tre piger. I 2020-sæsonen ser man i

FOTO: JACOB SØBY

TEATER

Macbeth
Shakes

Cykelrickshaws, firserdisco, vanvittige parykker i pangfarver, kønskrydsninger og højt tempo er faste ingredienser, når teatergruppen Shakes under Folketeatret hvert år spiller Shakespeare foran søen i Ørstedsparken. Man sidder i græsset, gerne med egen picnicurv og med behørig coronaafstand, og tager imod de helt gratis løjer. I år spilles *Macbeth*, en blodig historie om magtbegær, grådighed, kærlighed, længsel og mord. Ordene og handlingen er Shakespeares, men alle ældre kan få noget ud af showet, også uden finkulturel forhåndsinteresse. Der er rigeligt med blod i forestillingen, men mest af alt er det sjovt og ballade og helt perfekt at bruge en lun sommeraften på. Der spilles tirsdag-lørdag klokken 18.30 indtil den 27. august. *MeSa shakes.nu*

første scene kameraet panorerer over den overgangsalderensvedende Sam i sengen og hen over husets væg fyldt med forrygende kvindeportrætter, mens regnen siler ned. Sams mor, der bor overfor, opfører sig i stigende grad dement, og derudover er der teenagere, kønsforvirring og alle mulige andre evigt aktuelle emner på bordet i denne stærkt underholdende, rørende og morsomme serie. Her i sæson 4 står der »Bevar Christiania« på Sams hættetrøje, mens den frisindede mor kæmper mod sin alt for *wake* teenagedatter. Hvert afsnit varer under 25 minutter, så det er nemt at falde i *binge watching*. *MeSa HBO Nordic*

MODE

Shows, talks, film m.m.
Copenhagen Fashion Week

Normalt kan der være noget ganske esoterisk over modeugerne verden over, hvor kun en udvalgt skare har adgang til det allerhelligste af shows og arrangementer. Paradoksalt nok har pandemien gjort modeugerne digitale og demokratiske. Det gælder også den netop afviklede modeuge i København, hvor der er fri adgang til mange talks, film og billeder fra catwalken på hjemmesiden. Her kan man få en fin fornemmelse af ikke bare aktuel dansk mode, men også de mange fine

samarbejder med kunstnere og andre kreative – og de mange overvejelser om fremtiden, som præger modebrachen i disse år. Tjek for eksempel Gannis fine dansefilm, Ane Lyng-Jorléns talk med de unge designere Marie Sloth Rousing og Tobias Birk Nielsen eller livestreamen fra Mark Kenly Domino Tans udsøgt nedtonede show ledsaget af pianist. *laur*

copenhagenfashionweek.com

PODCAST

Er der liv på Venus?

Vært: Anne Sofie Allarp

Med udgangspunkt i kortlægningen af befolkningens sexliv, Projekt SEXUS, har Anne Sofie Allarp undersøgt, hvorfor der er så store forskelle, hvad angår lyst, orgasmer etc. mellem kønnene. Det er blevet til den lærerige DR-podcastserie *Er der liv på Venus?*, hvor fokus er rettet mod kvinders sexliv – eller mangel på samme: Ifølge undersøgelsen har kvinder herhjemme nemlig mindre og dårligere sex end mænd. Seriens fem afsnit handler derfor om at finde svar og mulige løsninger på netop det i blandt andet biologien, kulturen og adfærdspsykologien, og samtalerne om børns seksualitet, samfundets forventninger til piger kontra drenge og sexlivet hos andre primater er særligt interessante. *baas*
DR Radio o.a.

Har De lyttet til Weekendavisen?

Husk, at alle artikler læses op.

Weekendavisen

